

[Handelsministeren.]

Hensyn til de sidste 20 Mill. Kr. er der i Lovforslaget en Bestemmelse om, at forinden disse afhændes, skal der af Ministeren optages Forhandling med Tingenes Finansudvalg om Vilkaarene for disse Aktiers Afhændelse.

Jeg føler mig overbevist om, at der ud af den nuværende Situation og Bankens nuværende Forhold gennem forholdsvis faa Aar vil vokse en frisk og kraftig privat Bank frem uden Statsgaranti.

Med Hensyn til Afviklingen af Bankens daarlige eller mindre gode Engagementer er der i Ændringsforslaget truffet Bestemmelse om, at der indenfor selve Banken skal skabes en Afviklingsafdeling, og der er endvidere truffet Bestemmelse om — det findes i § 5 —, at hvis der paa disse Engagementer, som repræsenterer et Tab, som i Bankens Status er opgjort til i alt 136 Mill. Kr., og paa hvad der i øvrigt overføres til denne Afviklingsafdeling, kommer yderligere Overskud eller Tab udover de Hensættelser, som er sket, skal disse eventuelle Tab dækkes af Staten, ligesom paa den anden Side eventuel Fortjeneste kommer Staten til gode.

Jeg nævner dette udtrykkelig, fordi dette Forhold, som der her er Tale om, berører ikke den Reservefond, som omtales i § 2, 2det Stykke. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som omtalte dette Forhold, i, at denne Reservefond paa 34 Mill. Kr. alene skal tjene til Sikkerhed for den nye Bank. Det er fuldstændig rigtigt, at der i Betænkningen er nogen Uklarhed vedrørende dette Forhold; men Forholdet er det, at naar der foruden den Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., som Staten indskyder, gives en Statsforskrivning paa 34 Mill. Kr., til Reservefonden og denne, som det hedder i Ændringsforslaget, nedskrives med de aarlig til Reservefonden henlagte Beløb, er det Mening, at Reservefonden stadig skal være paa de 34 Mill. Kr.

Jeg vil tillade mig at nævne et Eksempel for at klargøre Forholdet, fordi jeg ønsker, at der ikke her skal være nogen som helst Tvivl. Hvis der f. Eks. i Banken igennem nogle Aar er opsamlet en Reservefond paa 10 Mill. Kr., gaar Statsforskrivningen paa de 34 Mill. Kr. ned til 24 Mill. Kr., og saa bliver der en Reservefond bestaaende af de opsamlede 10 Mill. Kr. og af en Statsforskrivning paa 24 Mill. Kr., i alt 34 Mill. Kr. Tænker man sig saa, at der Aaret efter bliver et Tab paa 2 Mill. Kr., som maa afskrives paa den opsamlede Reservefond, saaledes at den gaar ned til 8 Mill. Kr.,

maa efter min Opfattelse samtidig Statsforskrivningen automatisk rykke op fra 24 Mill. Kr. til 26 Mill. Kr., saaledes at den samlede Reservefond stadig er 34 Mill. Kr. Jeg opfatter det ærede Medlem Hr. Korsgaard saaledes, at dette ogsaa er hans Opfattelse af Forholdet, og jeg anser denne Opfattelse for at være den rigtige.

For øvrigt er der med Hensyn til Enkelthederne gjort saa udførlig Rede af Ordføreren, at jeg ikke finder nogen Anledning til at komme ind paa dem. Jeg ønsker blot at bemærke, at naar Ordføreren omtalte, at der i Stedet for det nuværende Landmandsbankudvalg nedsættes et Udvalg bestaaende af 1 Repræsentant for hvert af de 4 store Partier, hedder det jo i Betænkningen, at Ministeren har erklæret sig villig til at forhandle om disse Forhold med en efter nærmere Aftale mellem Ministeren og Rigsdagens fire store Partier tilvejebragt Repræsentation paa fire Medlemmer og vil forelægge denne Repræsentation saadanne andre Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke en Forhandling mellem Ministeren og Partiernes Repræsentanter vil være naturlig og nyttig; dette gælder Vedtægterne, Regulatoriet for Afviklingsafdelingen o. s. v.

Jeg tror, at det er en heldig Form, som her er fundet. Forudsætningen er jo, at de halvaarlige Indberetninger, som afgives af Bankens Ledelse og Afviklingskassen til Ministeren, skal forelægges for dette Udvalg, der, om jeg saa maa sige, bliver af en mindre officiel Karakter end det nuværende Landmandsbankudvalg, men hvorigennem dog de store Partier gennem deres Repræsentanter faar Lejlighed til at følge Bankens Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner fremsatte en Bemærkning om, at den Ordning, som vi nu staar i Færd med at vedtage, maaske i nogen Maade vil fremkalde Skuffelse hos de private Banker, som havde haabet paa en hurtigere Bortfalden af Statsgarantien. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i dette. Jeg har nemlig i Eftermiddag faaet en Henvendelse fra Landmandsbanknævnet, hvori der udtales Ængstelse for, at den Bank med frisk Kapital og stærk Reservefond o. s. v., som vi her staar i Færd med at vedtage, skal føre med sig, at der vil komme alt for store Indskudsmidler til Banken, og at det i nogen Maade skal komme til at gaa ud over de private Banker.

Ved Statsgarantiens Oprettelse henvendte Banken sig til Rigsdagen og Regeringen, og der blev givet Tilsagn om Beskyttelse for det Tilfælde, at Statsgarantien, hvad man den Gang befrygtede, vilde skade